

Arrest

nr. 148 784 van 29 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 januari 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 december 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker wordt op 17 december 2014 door de luchtvaartpolitie aangetroffen tijdens de inschepingsprocedure voor een vlucht met bestemming Dublin, Ierland, in het bezit van een vals bevonden Roemeense identiteitskaart.

1.2. Eveneens op 17 december 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor een duur van drie jaar. Deze beslissingen worden verzoeker op 18 december 2014 ter kennis gebracht.

Het inreisverbod is gemotiveerd als volgt:

"Aan de heer / mevrouw(1), die verklaart te heten(1):

naam: [M.]

voornaam: [R.]

[...]

nationaliteit: Albanië

wordt inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 17/12/2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

□ artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:

□ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

Op 17/12/2014 werd door de politie van WR grenscontrole Zaventem een PV opgesteld uit hoofde van valsheid in geschrifte + gebruik en valse naamdracht, reden waarom hem geen enkele termijn wordt toegestaan om het grondgebied te verlaten en hem dus een inreisverbod van drie jaar opgelegd wordt."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een vierde middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Hij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

"[...] De motivering m.b.t. de duur van het inreisverbod is niet deugdelijk., en houdt in wezen enkel een schijnmotivering in.

De bepaling van de termijn van het inreisverbod is immers, blijkens de beslissing, gesteund op "1° voor het vrijwillig vertrek is geen termijn toegestaan".

De bestreden beslissing verwijst m.a.w. naar een welbepaald artikel, nl. art. 74/11 § 1, 1° Vreemdelingenwet om de duur van het inreisverbod te motiveren.

In de onderstaande overweging wordt aangevuld: "reden waarom hem geen enkele termijn wordt toegestaan om het grondgebied te verlaten en hem dus een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd.

Er wordt, blijkens de beslissing, een automatische koppeling gemaakt tussen het art. 74/11 § 1, 1° Vreemdelingenwet en het opleggen van een inreisverbod voor een periode van 3 jaar.

De bestreden beslissing laat uitschijnen dat, indien het inreisverbod gesteund is op een afwezigheid van termijn om het grondgebied te verlaten (cfr. art. 74/11, § 1, 1° Vreemdelingenwet), ipso facto de duur van het inreisverbod op 3 jaar wordt bepaald.

Art. 74/11, §1, 1° Vreemdelingenwet stelt evenwel enkel dat de beslissing tot verwijdering gepaard gaat met een inreisverbod van maximaal 3 jaar, doch bepaalt geenszins dat de duur van het inreisverbod in deze hypothese automatisch drie jaar zou bedragen.

De loutere verwijzing c.q. overweging dat er een afwezigheid van termijn voorzien is, verantwoordt m.a.w. niet het opleggen van een welbepaalde duur van het inreisverbod (in casu 3 jaar), doch wel enkel het opleggen van het inreisverbod an sich.

In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing laat uitschijnen wordt aan de Staatssecretaris, voor de het geval geen termijn wordt verleend, de mogelijkheid gegeven de duur van het inreisverbod te moduleren, gaande van één dag tot een periode van drie jaar.

De Staatssecretaris beschikte in casu m.a.w. over een appreciatiemarge om een inreisverbod op te leggen voor een periode die kan variëren van één dag tot drie jaar.

De loutere verwijzing naar de reden voor het opleggen van een inreisverbod (an sich) (d.i. het niet verlenen van enige termijn) kan niet worden beschouwd als een voldoende en deugdelijke motivering die de beslissing terzake duur van het inreisverbod schraagt.

Het loutere gegeven dat voldaan is aan de voorwaarde voor het opleggen van het inreisverbod kan bijv. ook leiden tot het opleggen van een inreisverbod van één dag, één maand of één jaar.

De bestreden beslissing laat niet toe te weten waarom in casu specifiek voor een termijn van drie jaar werd geopteerd.

Een schending van de materiele motiveringsverplichting is aangetoond.”

3.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“In een vierde onderdeel meent de verzoekende partij dat de duur van het inreisverbod niet naar behoren werd gemotiveerd.

In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, die de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat de verwerende partij gelden dat in casu aan de verzoekende partij een inreisverbod werd afgeleverd omdat deze zich heeft schuldig gemaakt aan valsheid in geschrifte, alsook gebruik heeft gemaakt van een valse naamdracht.

De verweerder merkt op dat de verzoekende partij deze vaststelling ook niet betwist in haar enig middel tot nietigverklaring.

Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet stipuleert het volgende:

[...]

De verzoekende partij kan dan ook bezwaarlijk voorhouden dat de bestreden beslissing niet afdoende zouden zijn gemotiveerd. In casu wordt duidelijk uiteengezet om welke redenen de gemachtigde van de staatssecretaris een inreisverbod van drie jaar heeft opgelegd aan verzoekende partij.

Er staat in de bestreden beslissing duidelijk gemotiveerd waarom de maximumtermijn in casu werd opgelegd :

[...]

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke reden het inreisverbod van drie jaar aan de verzoekende partij diende te worden betekend.

Verweerder merkt op dat de vaststelling dat de verzoekende partij een gevaar uitmaakt voor de openbare orde -in weerwil van hetgeen de verzoekende partij laat uitschijnen- wel degelijk een afdoende motivering betreft voor een inreisverbod (bijlage 13sexies).

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.”

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij zijn beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De Raad stelt vast dat verzoeker op 17 december 2014 een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten. Hierbij werd hem geen termijn voor vrijwillig vertrek gegeven op grond van artikel 74/14, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, met name omdat hij een gevaar is voor de openbare orde. Hierbij werd toegelicht dat verzoeker op heterdaad is betrapt voor valsheid in geschrifte en het gebruik van valse naamdracht.

Eveneens op 17 december 2014 werd verzoeker verder het thans bestreden inreisverbod opgelegd. De Raad stelt vast dat in de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod wordt aangegeven dat deze beslissing is genomen op grond van artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet en omdat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan. Er wordt vervolgens gemotiveerd als volgt: *“Op 17/12/2014 werd door de politie van WR grenscontrole Zaventem een PV opgesteld uit hoofde van valsheid in geschrifte + gebruik en valse naamdracht, reden waarom hem geen enkele termijn wordt toegestaan om het grondgebied te verlaten en hem dus een inreisverbod van drie jaar opgelegd wordt.”*

Verzoeker betoogt dat uit voormelde motivering volgt dat een automatische koppeling wordt gemaakt tussen artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet en het opleggen van een inreisverbod voor de maximumduur van drie jaar. Hij stelt dat verweerder beschikt over een appreciatiemarge wat de duur van het inreisverbod betreft en de loutere verwijzing naar de reden voor het opleggen van een inreisverbod niet kan worden beschouwd als een voldoende en deugdelijke motivering die de beslissing betreffende de duur van het inreisverbod schraagt. Hij stelt dat de bestreden beslissing niet toelaat te weten waarom in casu specifiek voor een termijn van drie jaar werd geopteerd.

Verweerder antwoordt in de nota met opmerkingen dat verzoeker een inreisverbod werd opgelegd, omdat deze zich schuldig heeft gemaakt aan valsheid in geschrifte en gebruik van een valse naamdracht en dat deze dan ook niet dienstig kan voorhouden dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd. Hij stelt dat duidelijk en op afdoende wijze wordt uiteengezet waarom een inreisverbod voor drie jaar wordt opgelegd en dat het bestreden inreisverbod afdoende wordt gemotiveerd onder verwijzing naar het feit dat verzoeker een gevaar uitmaakt voor de openbare orde.

Artikel 74/11, § 1, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.”

Uit artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet volgt dat de minister of zijn gemachtigde verplicht is een inreisverbod van maximum drie jaar op te leggen *“indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan”*. Overeenkomstig het eerste lid van dezelfde bepaling wordt de duur van het inreisverbod vastgesteld *“door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval”*.

De Raad benadrukt dat het verplicht opleggen van een inreisverbod omdat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan niet impliceert dat daarbij ook de maximumtermijn van drie jaar moet worden opgelegd, noch dat een nadere motivering enkel voor het bepalen van een lagere termijn nodig zou zijn (cf. RvS 18 december 2013, nr. 225.871; RvS 18 december 2013, nr. 225.872). Overeenkomstig artikel 74/11, § 1 van de Vreemdelingenwet is wel degelijk een specifieke motivering

vereist om de maximumtermijn op te leggen (RvS 26 juni 2014, nr. 227.898; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900).

Gelet op de gegeven motivering in de bestreden beslissing – waarin de reden wordt hernomen waarom verzoeker geen termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan, gevolgd door het gestelde dat *“hem dus een inreisverbod van drie jaar opgelegd wordt”* – kan verzoeker worden gevolgd waar hij stelt dat verweerder op quasi automatische wijze uit het gegeven dat verzoeker geen termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan heeft besloten tot het opleggen van een inreisverbod voor een duur van drie jaar en dit zonder dat uit de motivering van de bestreden beslissing of uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verweerder enige afzonderlijke beoordeling heeft doorgevoerd betreffende de op te leggen duur van het inreisverbod in het licht van de concrete omstandigheden van het geval. Uit het gegeven dat verzoeker geen termijn werd toegestaan voor vrijwillig vertrek volgt evenwel niet automatisch dat verweerder ook een inreisverbod voor de maximumduur van drie jaar dient op te leggen. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing geen specifieke motivering bevat waarom in casu een inreisverbod voor de maximumduur van drie jaar wordt opgelegd.

Het is, gezien de verstrekkende gevolgen van het inreisverbod, kennelijk onredelijk waar een inreisverbod voor de maximale termijn van drie jaar wordt opgelegd zonder enig onderzoek naar en motivering omtrent de specifieke omstandigheden van verzoeker en de duur van het inreisverbod (RvS 18 december 2013, nr. 225.871).

Een schending van de materiële motiveringsplicht juncto artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet wordt aangetoond.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van het bestreden inreisverbod. Een onderzoek van de overige middelen dringt zich niet langer op.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 december 2014 tot het opleggen van een inreisverbod, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

I. CORNELIS